

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
29. června Léta Páně 2025

SVATOSTNÍ VÁCLAVSKÁ VINICE 7-8

ČERVENEC / SRPEN

Prázdniny

jsou tu, proto náš farní časopis tentokrát vychází jako dvojčíslo. Zřejmě si také zaslouží prázdninový úvodník. Zamyslel jsem se tedy nad slovem prázdniny, vzpomněl na anglické holidays (doslova svaté dny) a chystal se psát o potenciálu volných dní pro náš růst ke svatosti. Pak jsem ale znejistěl: nepsal jsem to už někdy? Zalistoval jsem archivem Vinice a ejhle: úvodník v roce 2008 byl přesně o tomto. Cítil jsem se, jako když chcete zlikvidovat obtížnou mouchu a ona vám zpod plácačky uletí pryč. O čem tedy napsat, když se termín uzávěrky kvapem blíží? Což třeba o tom opakování? Náš život totiž běží v pravidelných cyklech, ostatně liturgický i školní rok jsou

toho typickými příklady. Každoročně dostáváme šanci čekat na Krista, radovat se z jeho příchodu a procházet s ním jeho utrpení i slávu vzkříšení. Každoročně prožíváme tradiční farní aktivity, z nichž celá řada se koncentruje na konec školního roku a o nichž si můžete přečíst v sekci Ohlédnutí. Každoročně prožíváme stres v práci či ve škole, načež během léta z něj můžeme aspoň trochu podstoupit. A přitom si můžeme každoročně připomenout, že toto podstoupení nemá být vykočením do prázdnoty, nýbrž dalším krůčkem na naší cestě k Bohu, o níž píše Jana Gottwaldová v sekci Prostor. Krásné „svatostiny“!
MiM

S P O L E Ě N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Setkání pastorační rady

Pastorační rada se tentokrát sešla společně s radou ekonomickou v úterý 17. června. Před začátkem letního provozu farnosti se projednával prázdninový pořad bohoslužeb a plánovaly se zejména akce, které nás čekají na podzim, jako je Farní den, slavnost posvěcení kostela sv. Mikuláše a Svatováclavský průvod. Termíny konání všech těchto akcí, stejně jako prázdninový pořad bohoslužeb, najdete na posledních stránkách Vinice.

Proběhla také debata o tom, jak lépe zajistit pravidelný úklid kostela sv. Václava. Jednou z možností, které se probíraly, by mohlo být pořízení přístroje na úklid podlahy. Dalším tématem jednání byla rozprava o webových stránkách farnosti, které bychom chtěli do budoucna zpřehlednit a vylepšit, aby byly dobře uživatelsky přístupné pro všechny.

Organizátoři letošního Farního tábora chtějí touto cestou velice poděkovat všem, kdo přispěli do sbírky, která proběhla v rámci „Táborového koláče“ v neděli 15. června. Vybralo se 20 500 Kč, které budou použity na provoz a organizaci tábora. Ekonomická rada nakonec informovala o tom, že vyšla žádost o grant ve výši 400 000 Kč, který je určen na odvlhčení kostela sv. Mikuláše. V plánu je podat další žádost o grant ve spolupráci s MČ Praha 10 na opravu sochy sv. Jana Nepomuckého na kostele sv. Mikuláše. Potěšitelná je také skutečnost, že finance na další provoz a aktivity farnosti jsou zatím dostačující díky pravidelnému příjmu z nájmu bytů, které jsou v majetku farnosti.

Příští setkání pastorační rady bude až po prázdninách v úterý 2. září v 19 hodin na faře.

VF

Tento dopis spalte hned po přečtení!

Nová kniha ve farní knihovně

Přibližně před rokem naši farnost oslovila paní Daniela Iwashita z Ústavu pro českou literaturu AV ČR s tím, že se chystá vydání vzácné korespondence Jakuba Demla Václavu Maršíkovi z let 1950 až 1961 a snaží se pro komentář k dopisům vypátrat co nejvíce o adresátovi, který byl téměř celoživotně spjatý s naší farností a Vršovicemi. Podařilo se nám paní editorku propojit s oběma

jeho dětmi, od nichž získala cenné informace. Nyní paní Iwashita napsala, že kniha je hotova a jeden výtisk chce darovat naší farnosti jako poděkování za zprostředkování těchto důležitých kontaktů. Zájemci o půjčení se mohou hlásit u Jany Biskupové (email kancelar@farnostvrsovice.cz), knihu si lze samozřejmě také zakoupit v knihkupectvích.

Z anotace ke knize:

Václav Maršík (17. 9. 1914 Havlovice – 12. 12. 2011 Praha) se nepohyboval v uměleckých kruzích; s Demlem se seznámil v roce 1950 při návštěvě Tasova, kdy poprvé básníka navštívil. Tím započalo desetileté přátelství, které přetrvalo až do Demlovy smrti. Přestože se básník v té době nacházel v nové situaci, poznamenané obecnou nesvobodou a nedůvěrou, s Maršíkem ihned navázal vřelý vztah, který byl především vztahem kněze a hledajícího věřícího. Jeho nový přítel, zaměstnanec spořitelny a milovník hor, též sehrál důležitou roli jakožto Demlův podporovatel a uchovatel jeho díla. Korespondenční

soubor uzavírá jediný známý Maršíkův dopis z roku 1960 adresovaný Demlovi, ostatní jeho listy se nedochovaly. Básník s nimi nejspíše naložil způsobem, k němuž jednou sám nabádal Maršíka: „Tento dopis pro jistotu spalte hned po přečtení!“ Kniha obsahuje též opisy věnování Jakuba Demla Václavu Maršíkovi, fotografie z první cesty do Tasova v roce 1950 a Maršíkovy Vzpomínky na P. Jakuba Demla (1997). Edici doplňuje komentář, rozsáhlé vysvětlivky, jmenový heslář, ediční poznámka, soupis korespondence a reprodukce rukopisů a strojopisů.

Jana Biskupová

P R O S T O R *pro sdílení myšlenek a nápadů*

Průvodce na cestách

Když jsem přemýšlela, co nabídnout ke čtení na prázdniny – na dovolené i na doma, když nikam nemůžeme jít nebo jet, vytanulo mi na mysl jedno přísloví ze starého kalendáře předminulého století: „S Bohem počni každé dílo, podaří se ti až milo.“

Zdá se to trochu mimo – nechceme pracovat, chceme odpočívat. Ale i při odpočinku můžeme potřebovat průvodce na cestu. Našla jsem inspirativní myšlenky v knížce P. Vojtěcha Kodeta O. Carm., vydané v Karmelitánském nakladatelství v roce 2011. Název knížky je Hledám tvou tvář (podle Žalmu 27, 8–9).

Vydat se na cestu. Vděčnost jako cesta

„Všichni jsme denně zváni vydat se na cestu. [...] Víra nás uschopňuje postavit se ke každé události pozitivně, v naději hledat s Bohem v každé události cestu k růstu. K růstu může pomoci dokonce i to, co je těžké. Samozřejmě také prožíváme události radostné, s jejichž přijetím nemáme problém. Může nám ale uniknout, že jsou pozváním k vděčnosti. Ta nám otevírá srdce pro Boží lásku a jeho další obdarování...“

Vlastní poznámka: Tento průvodce na cestu životem – vděčnost – nechť nás provází co nejvíc. Dodává nám radost a sílu a vyrovnání se i se zkouškami, které na nás přicházejí. Jak píše sv. Pa-

vel: „Ty zkoušky, které na vás přišly, jsou úměrné lidským silám. A Bůh je věrný! On nedopustí, abyste byli zkoušeni víc, než snesete. Když dopustí zkoušku, dá také prostředky, jak z ní vyjít, a sílu, jak ji snášet.“ (1 Kor 10, 13)

„Vzpomeňme na evangelium o deseti malomocných (Lk 17-19). Fyzicky uzdraveni byli sice všichni, ale jen ten, který se vrátil Pánu poděkovat, si odnesl spásu – uzdravení mnohem hlubšího řádu. Tak to v duchovním životě funguje. Vděčnost nás otevírá pro ty největší dary.

Proto je důležité nic nebrat samozřejmě. Není samozřejmé, že se (většinou) můžeme postavit na vlastní nohy, že vidíme a slyšíme, že máme střechu nad hlavou a máme co jíst. Není samozřejmostí, že jsme dostali dar víry, že máme Boží slovo, že máme někoho, kdo nás má rád.

Vděčnosti se musíme učit. Vděčnost patří k identitě Božích dětí, které se radují z Boží štědrosti ...“

Naslouchání lidem

„Boží hlas se učíme rozeznávat i v hlasech lidí kolem nás. Je potřeba naslouchat těm, kteří nás mají opravdu rádi. Někdy nám řeknou věci, které nám nikdo nemá odvahu říct. Ale je dobré naslouchat i svým nepřítelům, protože ti nám zase řeknou věci, které by láska těch prvních raději přikryla. Jistě ne všechno, co na mě někdo vysype, bude pro mne slovo Boží. Ale pokorný člověk najde i v nepříjemném setkání s druhým člověkem Boží impuls k pokání a k růstu v lásce.

[...] Je nutné rozlišovat a hledat, co po mně Pán Bůh chce. Přičemž rozeznávat hlas Boží v množství všech hlasů se učíme postupně. Podaří-li se nám ho dobře poznat a sloužit opravdu tam, kde nás volá Pán, dostaneme k tomu vždy jeho milost a požehnání.“

Šťastnou cestu!

Jana Gottwaldová

O H L É D N U T Í *za uplynulým měsícem*

Noc kostelů 2025 u sv. Mikuláše

Letošní Noc kostelů u sv. Mikuláše jsme vyhodnotili jako zatím nejvydařenější a také s největším počtem návštěvníků (asi 550). Zdá se, že „Růžencová dílnička“ a „Zahrajte si na varhany“ si za uplynulé roky získaly jméno. Na kůru byla Terezka, naše zpěvačka a varhanice, která se skvěle věnovala zájemcům o hru na varhany všech úrovní. Během večera jsme slyšeli

třeba Křemílka a Vochomůrku, Podraz nebo Bacha. Celý kostel ani nedutal při úchvatném sólovém zpěvu Ave Maria jedné z návštěvnic.

Růžencová dílnička byla rozdělena na dva stoly. U jednoho maminka pomáhala navlékat na voskovanou nit a u druhého já s drátkováním. Zájem byl neutuchající od dětí, přes tři studentky z Itálie až po starší ročníky. Vyrobito

se asi 25 kousků. Z toho 3 celé růžence, mnoho desátkových a několik náramků s křížkem. Výtvořily velice zajímavě a krásně zrcadlily své tvůrce. Žasli jsme nad dětmi, jejich tichostí, soustředěností a vnímavostí. Jak se šerilo, stojací lampička u pracovních stolů vytvářela dojem útulného domova. Zvenčí kostela hořely svíčky ve výklenku u sochy sv. Jana Nepomuckého. Podsvícením stromů, které se naklání ke kostelu,

vzniklo až pohádkové zákoutí. Vůbec nevím, kdo o tyto svíčky dlouhodobě pečuje, ale jsem za to velmi vděčná. Z druhé strany kostela zase vede úzká pěšinka, o které prý se mezi lidmi říká, že má „zvláštní energii“.

Byla to krásná noc plná míru a radosti.

*Hana Řehořová,
kostelnice u sv. Mikuláše*

Noc kostelů 2025 u sv. Václava

Do Noci kostelů se tradičně zapojil i větší z našich kostelů, a to díky Štěpánu Škochovi a řadě ochotných spolupracovníků. Letošní program byl převážně hudební, vždyť zážitek krásy je jednou z cest k Bohu. Po mši svatě se konal koncert našeho pěveckého sboru, po komentované prohlídce kostela vystoupila Milli Janatková a závěr večera patřil hudebním improvizacím

a účasti několika našich farníků. Po celou dobu byli návštěvníkům k dispozici dobrovolníci z řad farníků, aby se případní zájemci mohli zeptat na cokoli, co se života naší farnosti týká. Za úmysly, které návštěvníci zapsali na lístečky, jsme se pak společně modlili při nedělní bohoslužbě.

MiM

Společný výlet farnosti

V sobotu 31. května se uskutečnil tradiční výlet naší farnosti pro všechny, kteří chtěli a mohli společně někam vyrazit a poznat a ochutnat kousek naší krásné vlasti. Výlet byl určen pro malé i velké, zdatné i ty, co mnoho neovládou. Naštěstí jsme měli dvojí „jištění“, protože s námi jeli oba naši duchovní, jak Otec Artur, tak Otec Pavel.

Začátek byl těžký pro ospalce, protože jsme měli sraz už v 7.45 v Minské ulici. Ti, co přišli pozdě, museli část cesty běžet za autobusy (byly dva). Řidiči ale nakonec zastavili a opozdilcům dovolili nastoupit.

Tentokrát jsme jeli do Polabí. Začali jsme ve skanzenu v Přerově nad Labem. Jde o nejstarší český skanzen lidové architektury. Je jednou z expozic Polabského muzea v Poděbradech. Jeho počátky sahají až do roku 1895, kdy bylo v upravené bývalé kovárně a rychtě zřízeno regionální národopisné muzeum. Novodobá historie muzea v přírodě, jako záchranného skanzenu lidové architektury středního Polabí, byla započata v roce 1967. V následujících letech byl skanzen postupně rozšiřován. V současné době muzeum v přírodě tvoří na ploše dva hektary té-

měř čtyřicet objektů lidové architektury, a to devět chalup, sedm špýcharů, čtyři stodoly, kaplička a další drobná lidová architektura. Zařízené interiéry chalup jsou doplněny figurínami a představují život na polabské vesnici od poloviny 18. do poloviny 20. století. V objektu bývalé panské bednárny, jejíž součástí je i stará vesnická škola, se pořádají výstavy s národopisnou tematikou.

Následovala cesta do královského okresního města Nymburka. V Sadské vystoupili ti, kteří měli odvahu dojít do Nymburka pěšky. Cca 7 km zvládli i ti nejmenší, event. s podporou zdatných nosičů. Po cestě byla i možnost využít dobrodiní přírodních vodstev. Někteří si svlažili nohy, jen málo odvážlivců si i zaplavalo.

Ti, co dali přednost autobusu, měli dostatek času prohlédnout si krásy města. Někteří tak učinili z oken příjemné zmrzlinárny s ochutnávkou mnoha druhů zmrzlin. Ostatně, byla to jejich volba, když dali přednost hmotným statkům. Zřejmě toho nelitovali.

V 15 hodin jsme se sešli v chrámu svatého Jiljí, kde naši duchovní otcové sloužili mši svatou. Po ní nám místní kněz krátce pohovořil o kostele. Postaven byl mezi léty 1280 a 1380. Kostel vytváří typické panorama města. Může se pyšnit mnoha zajímavými a cennými památkami. Nejcenější památkou interiéru je kamenná plastika prvního patrona sv. Mikuláše, pravděpodobně z huti Petra Parlěře (14. století). Vybavení chrámu je většinou v barokním stylu. Hlavní oltář v průčelí chrámu pochází z roku 1704 a vytvořil jej kutnohorský řezbář F. M. Kotterbauer. Bohatě zdobený svatostánek vznikl v roce 1916 podle

návrhu architekta Kamila Hilberta. Velký oltářní obraz od neznámého autora zobrazuje druhého patrona kostela – poustevníka sv. Jiljí. Sochařská výzdoba je převážně dílem Františka Adámka, který je také autorem kazatelny z roku 1770. Ostatní obrazy pocházejí z dílen barokních malířů Václava a Josefa Kramolínových (nymburských rodáků), Jana Montana, J. J. Heintsche, Ignáce Müllera a Josefa Hellicha.

Společenská část našeho výletu se odehrála na farní zahradě. Děti využili provizorního fotbalového hřiště (i s brankami), aby v potu tváře předvedli své fotbalové umění. Část zápasu odchytil Otec Pavel, na kterém je stále poznat bohatá a úspěšná dráha fotbalového bijce. Opečené burty a sýry byly vyvrcholením vydařeného společně stráveného času. Vždyť i počasí nám přálo. Jen v jednu chvíli, na zahradě, začalo pršet. Ale jak řekl Otec Pavel „to se jen Pán připomněl, že tu také je s námi“.

Velký dík za zdařilou sobotu „Navštívení Panny Marie“ patří Vláďovi Jeništovi, který výlet nejen zorganizoval, ale v jeho průběhu byl všude, kde bylo třeba něco vyřešit, zařídit apod. Naštěstí má schopnost bilokace, takže to pro něj nebyl žádný problém. Děkujeme všem jeho spolupracovníkům, bez kterých by se výlet neuskutečnil.

PS: Shora uvedený příspěvek ukrývá tajenku. Část textu je na dvou místech nepravdivá. Kdo je obě uhodne jako první, dostane sladkou odměnu. Přihlaste se mi jakýmkoliv způsobem: j.biskup@centrum.cz, nebo prostřednictvím SMS na 724 064 744.

Tělesná obnova

Již 12. ročník tzv. tělesné obnovy proběhl letos ve dnech 20. – 23. června, a to na tradičním místě v areálu Karlovy univerzity v Horním Poříčí. Každý ze 73 účastníků si mohl vybrat, co mu po fyzické stránce nejvíc chybělo. Hned v sobotu ráno jsme začali fotbálkem, dále následoval volejbal, koupání, ježdění na paddleboardech, kajacích nebo kánoích... Jiní šli na procházku, sedli si pod strom s knížkou nebo dokonce dospávali náročný týden. Po dobrém obědě jsme pokračovali ve sportování či lenošení. Mezitím se mezi námi objevil náš pan farář a slavil s námi pod širým nebem bohoslužbu. Večer patřil opékání buřtů, zpívání s kytarou a povídání o všem možném. Naši mládežníci připravili pro své mladší kamarády tradiční bojovku.

Nedělní dopoledne patřilo olympiádě, tedy soutěžení dětí v různých disciplínách. Kromě tradičního visu na hrazdě, kopání na bránu, pinkání pingpongovým míčkem nebo skoku do dálky se objevily i zcela nové disciplíny, např. běhání po paddleboardech, střelba z vodní pistole či dokonce střelba lachtanem. Po odpoledním vyhlášení výsledků ruch v areálu mírně opadl, protože část účastníků odjela. Ostatní se v pondělí proměnili ve vodáky a mezi ranní a odpolední bouřkou stihli sjet Otavu mezi Sušicí a Horažďovicemi (ale bylo to o fous). Díky organizátorům Bětce, Lídě a Pavlovi za jejich nasazení a všem účastníkům za prima společenství!

MiM

P O Z V Á N Í *na léto a září*

Po každé nedělní mši sv. během prázdnin je plánováno **Farní kafe**; rozpis termínů pro dobrovolníky, kteří by chtěli kafe připravit, je na stole v zadu za lavicemi v kostele sv. Václava.

Farní dětský tábor se letos koná v termínu **10. – 17. 8.** v Pastvinách u Letohradu v Orlických horách. Máme ještě jedno až dvě volná místa. Pokud by někdo ve věku 7–14 let chtěl jet, bude vítán. Hlaste se u vedoucí tábora Niki Hamplové, tel. 739 592 298.

Farní den bude v neděli 21. 9., kdy bude jen jedna mše sv. v 10.00 v kostele sv. Václava.

Na výročí posvěcení kostela sv. Mikuláše v sobotu 27. 9. bude jedna mše sv. v 10.00 v kostele sv. Mikuláše.

Svatováclavský průvod půjde v **neděli 28. 9.** od 17.00 od kostela sv. Mikuláše (mše tento den u sv. Mikuláše nebude) ke kostelu sv. Václava, kde bude následovat obvyklý program: Svatováclavský chorál, komentovaná prohlídka, šermíři, poníci pro děti atp.

VF

Prázdninový pořad bohoslužeb a další základní informace

(platný od neděle 29. 6. do neděle 31. 8.)

neděle	9.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha),
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
středa	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)

Svatost smíření / duchovní rozhovor

Příležitost k setkání s knězem a k svátosti smíření je vždy půl hodiny přede mší svatou v kostele sv. Václava (středa, neděle), nebo po dohodě s farářem.

Kontakty

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Číslo účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800

Informační servis farnosti

(nedělní ohlášky, farní web a facebook, sekce „Pozvání“ ve farním časopise)

obstarává Věra Fritzová

☎ 725 561 709

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.

☎ 607 084 855

✉ farar@farnostvrsovice.cz

Výpomocný duchovní

P. RNDr. Mgr. Pavel Křížek

✉ pavel-krizek@volny.cz

Farní kancelář pro veřejnost

fara – Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Dary a finanční záležitosti – Ivona

Nováková

✉ yvonanovakova@email.cz

Matriky – Jana Biskupová

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz. Neprodejné, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Příští číslo vyjde 14. září 2025, příspěvky dodejte nejpozději do pátku 5. září. Kontakt: vinice@farnostvrsovice.cz, tel: 732 736 728. Šéfredaktor: Míla Müller ml. (MiM). Další autoři: Jiří Biskup, Jana Biskupová, Věra Fritzová (VF), Jana Gottwaldová, Hana Řehořová. Korektura: Alena Lišková Králíková. Sazba: Marcel Kukuczka.